מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהו
ביום השני פרים שנים עגלים
בני שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפטו ושעיר חטאת אחר
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהו
ביום השלישי פרים עשרה אילים
בני שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפטם ושעיר חטאת אחר
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהו
ביום הרביעי עגלת תחיה לכם
כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים
מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים
במספרם כמשפטו ושעיר חטאת אחר
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהו אלה
תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם
ולשלמיכם ויאמר יהוה משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
וידבר משה אל ראשי
המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר
צוה יהוה איש כי ידור נדר ליהוה או השבע

פר מעלת תדירא ומנחתה ונסכה
וביומא שתיתאה
תורי תמניא דכרין תרין אמרין
בני שנא ארבעת עסר שלמין
ומנחתהון ונסכיהון לתורי לת
לדכרי ולאמרי במנינהון כדחזי
ועפירא דחטתא חד פר מעלת
תרין מנחתה ונסכה
וביומא שביעאה תורי
שבעה דכרין תרין אמרין בני
שנא ארבעת עסר שלמין
ומנחתהון ונסכיהון
לתורי לדכרי ולאמרי
במנינהון כדחזי להון
ועפירא דחטתא חד פר
מעלת תדירא מנחתה ונסכה
ביומא תמינאה
כנישין תהון לכון כל עבידת
פלחן לא תעבדון ותקרבון
עלתא קדם יי תור חד דכר חד
אמרין בני שנא שבעאה
שלמין מנחתהון ונסכיהון
לתורא לדכרי ולאמרי במנינהון
כדחזי ועפירא דחטתא
חד פר מעלת תדירא ומנחתה
ונסכה אלין תעבדון קדם יי
במועדיכון בר מנדריכון
ונדבתכון לעלוותכון
ולמנחתכון ולנסכיכון
ולנכסת קדשיכון ואמר
משה לבני ישראל ככל די
פקיד יי ית משה
ומליל משה עם רישי
שבטיא לבני ישראל
למימר דין פתגמא די פקיד
יי גבר ארי ידר נדר קדם יי
או קיים קיים למיסר אסר על

מעשר ביומיה שמעו דבר יהוה
בית יעקב וכל משפחת
בית ישראל כה אמר יהוה
מה מצאו אבותיכם בי עול כי
רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל
ויהבלו ולא אמרו איה יהוה
המעלה אתנו מארץ מצרים
המוליך אותנו במדבר
בארץ ערבה ושחה בארץ
ציה ועלמות בארץ אשר

ובדיבורו של משה הוצרך להפסיק
תחילה ולומר טחזיר ומשה ואמרה
לפשה זו ליטר שאם לא שמטו
שלא אז להם זו אלא מתן סיני
התחיל דבריו חסלת פינחס
וידבר משה אל
ראשי המטות חלק כבוד
לנשאים ללמדם תחילה ואחר כך
לישראל ומיין שאין טוב הרבות ק
הל וישובו אלו אחרים ולא הנשאים
בעדה וידבר משה אלהם ואחריכן

עשרת תהיה לכם עשרים
בעפרית מלאכה דבר
אחר עצרת עצמו מלאכת
מלאך שטעון ליה ואחרת
ומדרשו באגדה לפי שכל
יאות הרגל הקיים כנגד
האומות ובאין לפני אז
הוקום בבקשה ומכה
עשו לי סעודה קטנה
כדי שיאוהבה מכם פר
אחד איל אחד אילו טבב
יטו התעכבו לי עוד מעט
ולשון חיבה הוא זה
כבנים הנעלים מאבותם
והוא אז להם קשה על
פרידתם עכבו עוד יום
אחד משל למלך שעשה
סעודה כול פרוזת מסל
סוכה ומר תמוזאו ומוד
תיה דרך. ארץ שמי טוט
לן אכסנאי יום ראשון ן
יאכלנו פעומות ומחר
מאכלנו דגים ומחר בשר
בהמה ומחר מאכלנו יין
קטמה ומחר מאכלנו יין
עתיק והולך מעי הקנ
אלה העשו במועדיכם
דבר קטוב לחובה לם
מעדיכם אם בשתב
ודור קבבות מרגל ומעה
היא בדרכם או נדרים
ונדבות שנדרתם לשמה
חב הקריבום בתל שמן
יקטה לן לחזור ולעודד
לירושלים להקריב עדי ו
ושיגיע עבר כל המחר
ואמר משה אלבני ישר
להפסיק הענין דברי
יטומר לנו שעד כאן ן
דברים של איקום ופרשת
נדרים מתחלת מרגל ו

ויקשו כל בית ישר ומה ראה
לומרה כאן לומר שהפרת נדרים
בחזיר מוחה ומם אין יחיד
מוחה מיפר מבולטה הדיוטות
או יכול שלא אז משה מרשה זן
אלא לנשיאים מכל מקום כאן
זה הדבר ושם משחשי חוץ זה
הדבר מה להלן נשאיה לאהרן
ולבנו וכל יטו אין זו נאמרה
לכולן: זה הדבר משה מסבא
בכה אמר מ מחיצות הלילה ונה